

[Gustav Pedersen.]

lønne et personale. Den lille, selvstændige erhvervsdrivende har altså også et ønske om at få en smule fritid og få den på de tider, da andre befolkningsgrupper har den. Vi er nu engang her i landet i den grad indfildret i hinanden, at der ikke bliver weekend, medmindre der bliver almindelig lukning.

Man kan synes om weekend eller ej, men at weekend-ordningen som sådan går sin sejrsgang, derom er der ingen tvivl. Det, der så er spørgsmålet, er, om det skal være rigtig weekend, d. v. s. om man skal indstille sig på, at weekenden er en udvidelse af søndagen. Man kan diskutere, om den skal begynde kl. 16, kl. 14 eller kl. 12, men det er i virkeligheden et spørgsmål om, hvor søndagen begynder. Befolkningen har i virkeligheden allerede affundet sig med, at søndagen begynder lørdag eftermiddag, og derfor vil det også være naturligt, at man ikke prøver på at skrue udviklingen tilbage igen. Vi har haft mere end tilstrækkeligt med kaos i denne sag.

Jeg finder det altså naturligt, at vi forlænger den midlertidige lov som foreslået, og så går i gang med arbejdet på at finde ud af, hvordan den endelige lukkelov skal se ud. Der er mere end rigeligt med arbejde, mere end det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen vil være i stand til at forcere igennem i de 1½ måned, der er tilbage, inden loven udløber.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Egentlig skulle man tro, at spørgsmålet om lukkeloven var en relativt lille ting på rigsdagens dagsorden. Det er det midlertid ikke. Den debat, der har fundet sted her i dag, har tilfulde vist, at det ikke er det, men at det tværtimod er et spørgsmål, der rummer muligheder for store konflikter og indebærer ret væsentlige realøkonomiske problemer.

Konflikterne kan stilles op på mange måder. Man kan finde en interesse modsætning mellem det købende publikum på den ene side og de handlende og deres medhjælpere på den anden. Man kan finde en forskel i vurderingen af dette spørgsmål i provinsen og i hovedstaden. Man kan måske endog finde, som det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen mente at kunne det, en modsætning mellem land og by.

Af realøkonomiske problemer i sagen kan man naturligvis i første række pege på det uønskelige i, at der finder forsømmelser sted i industrien om lørdagen, især for den kvindelige arbejdskrafts vedkom-

mende, fordi man ikke kan nå at gøre sine indkøb indenfor den tid, hvori butikkerne holder åbent. Efter de rapporter, jeg har fået, skulle for øvrigt disse lørdagsforsømmelser være aftagende, men naturligvis er der her et overordentlig vigtigt problem. Endvidere er der det problem, der er blevet nævnt her, og som også er fremdraget i betænkningen, turisterne. Det er også afgjort værd at tage med i betragtning.

Jeg tror, at det, der til syvende og sidst må være det afgørende for, at man må vælge den af mig foreslåede udvej, at man foreløbig udskyder sagen et år endnu, er de rent forsyningsmæssige forhold. Naturligvis kan rigsdagen lave en lov, der tillader de handlende at holde åbent to timer længere om lørdagen, men de handlende vil ikke være forpligtet til at holde åbent to timer længere. Ej heller kan vedtagelse af den foreslåede § 14 ændre den principielle arbejdsfrihed, vi har her i landet, og manglende udnyttelse af lukkelovens åbningmuligheder rammes ikke på nogen måde af § 14, i hvert fald ikke på en sådan måde, at en almindelig undladelse af at holde åbent til kl. 16 vil kunne rammes.

Endvidere må man huske på, at selv om vareforsyningerne har bedret sig stærkt i løbet af 1948, vil der dog være en del tilbage at ønske, og et af de områder, hvor vi er allerlængst tilbage, er netop det område, der er allervigtigst i den forbindelse, nemlig salget af fødevarer, der ikke tåler opbevaring. Kolonialvarer vil husmødrene kunne købe ind i den lange åbningstid om fredagen, men vanskeligt er det om sommeren med indkøb af fersk kød og fisk, der vil have vanskeligt ved at holde sig fra fredag aften til søndag middag eller søndag aften.

Her kunne være tale om at finde frem til et kompromis, så man fastsatte en kl. 16-lukning for butikker, der handler med letfordærlige fødevarer, men jeg tror ikke, at jeg kan anbefale en sådan ordening i øjeblikket, for det vil let virke paradisk, at rigsdagen tillader disse butikker at holde to timer længere åbent, men ikke giver dem flere varer at handle med, for så vil de naturligvis ikke udnytte denne åbningstid. Det vil ingen kunne forlange af dem. Derfor synes jeg, at det forslag, der er lagt frem her, er det, der står sagligt stærkest. Det må være rigtigt, at vi, da denne vareknaphed, især på disse vigtige områder, er tilstede, udskyder problemet et år endnu.

Det ærede medlem hr. Steen mente, at så stod vi om et år i en lige så uklar situation som nu. Det tror jeg ikke, det ærede medlem har ret i. Jeg tror, at netop kød-